

ALKOTMÁNYBÍRODSÁG	
Ügyszám:	IV/ 01101 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 MÁJ 05.
Példány:	Kézíróiroda:
Melléklet:	db

28.

ALKOTMÁNYBÍRODSÁG
Budapest

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 8.	
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON:
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-irat	
Erkezett:	2022 APR 20.
PÉLDÁNY:	1 IV.
MELLÉKLET:	1 KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM:	7010h6/20
UTÓIRATON:	

(A Fővárosi Törvényszék útján benyújtva)

105.K.

a Gazdasági Versenyhivatal (1054
Budapest, Alkotmány u. 5.)

indítványozónak

képviseli:

a Kúria Kfv.IV.37.759/2021/9. számú
ítéletének Alaptörvény-ellenessége
megállapításának céljából benyújtott

alkotmányjogi panasza

K7 Lavi K.

Jogi képviselő:

Lomnici Ügyvédi Iroda

Dr. ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45

a Fővárosi Törvényszék útján

Tárgy: Alkotmányjogi panasz (az Alkotmánybíróság [1015 Budapest, Donáti utca 35-45.] részére a Fővárosi Törvényszék [1027 Budapest, Tölgyfa utca 1-3.], mint elsőfokú bíróság útján benyújtva) a **Kúria** versenyjogi ügyben hozott **Kfv.IV.37.759/2021/9.** számú ítéletéhez kapcsolódóan bekövetkezett alapjogsérelem ügyében.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Gazdasági Versenyhivatal (székhelye: 1054 Budapest, Alkotmány u. 5.; nyilvántartó hatóság: Magyar Államkincstár; törzskönyvi azonosító szám: 325279; adószáma: 15325275-1-41; törvényes képviselője: Dr. Rigó Csaba Balázs elnök) mellékelten csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként (képviseletében (képviselet: Lomnici Ügyvédi Iroda, Dr. ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a panasz beadványban felsorolt alapjogi indokaink elfogadásával, alkotmányos szempontú vizsgálattal, az ügy egészét figyelembe véve, állapítsa meg a **Kúria** versenyjogi ügyben hozott **Kfv.IV.37.759/2021/9.** számú ítéletének (továbbiakban: Kúriai Ítélet v. Ítélet) alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

I n d o k o l á s

1.A pertörténet és a tényállás rövid, a panasz érdemét érintő kérdésekre szorítkozó ismertetése

Az indítványozó, mint alperes, felperessel szemben annak reklámállításai miatt a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 10. § b) pontjának feltételezhető megsértése alapján 2016. szeptember 12-én versenyfelügyeleti eljárást indított, majd 2017. december 22-én az eljárást kiterjesztette annak vizsgálatára, hogy a felperes a tájékoztatásaival megvalósította-e a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat, és ezen magatartásával megsértette-e az Fttv. 3. § (1) bekezdésben előírt tilalmat.

Indítványozó a 2018. július 12-én a VJ/76-107/2016. számú végzésével felfüggesztette az eljárást a Kúria Kf.VI.37.735/2018. számú felülvizsgálati eljárásának befejezéséig. A Kúria ezen eljárást lezáró ítéletét indítványozó 2019. június 28-án vette át, majd 2019. július 3-án megszüntette az eljárás felfüggesztését.

Indítványozó a 2019. december 14-én kelt VJ/76-141/2016. számú határozatával megállapította, hogy a felperes jogsértő reklámjaival a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot valósított meg, ezért 1.176.000.000.- forint versenyfelügyeleti bírságot szabott ki, valamint elrendelte, hogy a felperes valósítsa meg az általa vállalt, már működő megfelelőségi programjának fejlesztését.

A határozattal egy okiratba foglaltan indítványozó végzést hozott a Tpv. 10. § b) pont szerinti jogalapon indult versenyfelügyeleti eljárás megszüntetéséről a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 31. § (1) bekezdés e) pontja alapján arra hivatkozással, hogy az az eljárás folytatására okot adó körülmény, a Tpv. szerinti jogalapon történő értékelés szükségessége már nem áll fenn.

A felperes a határozattal szemben előterjesztett keresetében a határozat és végzés közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján történő megsemmisítése vagy hatályon kívül helyezését, másodlagosan a megváltoztatását, a jogsértés hiányának megállapítását, a bírság kiszabásának mellőzését, harmadlagosan a bírság mellőzését, negyedlegesen a csökkentését, végül ötödlegesen az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

Az elsőfokú bíróság a 2021. május 11. napján kelt ítéletével az alperes határozatának a felperessel szemben versenyfelügyeleti bírságot kiszabó II. pontját megsemmisítette, és ebben a körben az alperest új eljárásra kötelezte, azt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az eljárási határidő túllépése kapcsán rögzítette, hogy a bíróság felhívására indítványozó részletesen bemutatta az ügyintézési határidő alakulását, ugyanakkor a felperes ennek ismeretében sem jelölte meg pontosan azt, hogy indítványozó mennyivel lépte át az ügyintézési határidőt. Ekként a bíróság a felperes nyilatkozatai alapján nem tartotta megállapíthatónak az ügyintézési határidő indítványozó általi túllépését, figyelemmel az ügyintézési határidőbe be nem számító számos eljárási cselekményre.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a határozat bírságkiszabást nem érintő részében arra a következtetésre jutott, hogy indítványozó a tényállást a szükséges mértékben feltárta, és annak alapján okszerű következtetések révén megalapozottan foglalt állást a jogsértés fennálltáról.

Az elsőfokú ítélettel szemben mind a felperes, mind indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A Kúria Ítélete a Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 105.K.701.046/2020/21. számú ítéletét hatályában fenntartotta. A Kúriai Ítélet a határidő vonatkozásában az alábbiakat állapította meg.

„[67] Önmagában az a körülmény, hogy az ügyben nem volt megállapítható, hogy az alperes a számára előírt ügyintézési határidőt túllépte nem jelenti egyúttal szükségképpen azt is, hogy az eljárása – figyelemmel annak tényleges időtartamára – tisztességesnek is minősült.

[68] Az alperes hivatkozott a 3458/2020. AB határozat azon megállapítására, hogy „a törvény szerinti eljárási határidő nem azonosítható mechanikusan az alapjog szerinti észszerű határidővel.” (Indokolás [14]). Ez a megállapítás elsősorban arra vonatkozik, hogy a törvény szerinti eljárási határidő túllépése nem jár automatikusan a tisztességes eljáráshoz való alapjognak az ügyek észszerű határidőn belüli befejezését előíró követelménye sérelmével. A Kúria megítélése szerint ugyanakkor a fenti állítás fordítottja is igaz, azaz – adott esetben – értelmezhető úgy is, hogy az eljárási határidő formális megtartása még nem jelenti azt, hogy az adott ügyet a hatóság észszerű határidőn belül befejezte. Egy abszolút értelemben rövid időtartamú eljárás is lehet elhúzódó, ha nem állapítható meg az eljáró hatóságok azon erőfeszítése, amely arra irányul, hogy a tisztességes eljárás követelményrendszerének szem előtt tartása mellett mielőbb döntést hozzanak [a bírósági eljárásra lásd: a 2/2017. (II.10.) AB határozat Indokolás [82]]. Jelen esetben a Tpv. 63. § (8) bekezdése 17 esetet sorol fel a tekintetben, hogy milyen időszakok nem számíthatnak be az ügyintézési határidőbe. Az ügyintézési határidőbe be nem számítható több eset egymás utáni igénybevétele, és/vagy egy-egy eset (pl. a hiánypótlás) többszöri megismétlése, teremthet olyan helyzetet, hogy az ügyintézési határidő megtartása ugyan formálisan jogszerű, azonban az alapjog szerinti észszerű határidő követelménye sérül. Az eljárások észszerű befejezésének követelménye épp azért került alkotmányi szintre, hogy az elváljon a törvényi szabályok pusztá betartásától. Az eljárások észszerű határidőn belül való befejezésének követelménye összefüggésben áll a védekezéshez való joggal, hiszen az időmúlás a tényállás-feltárás, bizonyítási eszközök hatékony igénybevétele szempontjából nem közömbös.

A Kúria egyetért a felperessel abban, hogy a távközlési piac gyorsan változik, az eljárás elhúzódása miatt a szankció elveszti preventív jellegét, csorbul aktualitása (pl. 3 év múlva már nem a 4G lefedettség, hanem az 5G lefedettség vált igazi kérdéssé). Jelen ügyben a törvény szerinti alapesetet figyelembe véve maximum 7 hónapon belül be kellett volna befejezni, az eljárás, azonban ténylegesen több mint 3 évig tartott (az eljárás 2016. szeptember 12-én indult és 2019 december 14-én hozott az alperes határozatot). Ennek oka az eljárás felfüggesztése (e miatt 9 hónappal hosszabbodott meg a határidő), illetve a több tucat felhívás. Az ügyben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a felperes magatartása okozta az eljárás elhúzódását, ilyenre az alperes sem hivatkozott. A Kúria jelen ügyben – mint ahogy fentebb kifejtésre került – a törvényes határidőt ugyan megtartottnak tekinti, azonban hangsúlyozza, hogy a bírság mértékének megállapításakor a 3 éves eljárási határidőt nyomatékkal kell figyelembe venni az enyhítő körülmények között, a fenti indokok alapján.”

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltételei

2.1. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A pertörténet ismertetéséből látható, hogy a jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügyben 105.K.701.046/2020/21. számon született elsőfokú ítélet a Fővárosi Törvényszék által, továbbá Kfv.IV.37.759/2021/9. számon felülvizsgálati ítélet a Kúria által. A Kúria ítélete ellen felülvizsgálatnak helye nincs, az ítélete jogerős, perújítást az ügyben nem kezdeményeztek. A Kúriai Ítéletet 2022. február 14. napján vette át az indítványozó.

Afentiek alapján látható, hogy az indítványozó kimerítette a jogorvoslati lehetőségeit az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdés b) pont alapján.

2.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Indítványozó a Kúriai Ítéletet 2022. február 14. napján vette át elektronikus úton. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott 60 napos határidő 2021. április 15. napján jár le. Az indítvány határidőn belül került benyújtásra.

2.3. Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó nyilatkozik, hogy az indítványban megjelölt Ítélet alapjául szolgáló közigazgatási perben mint alperes vett részt, a perben rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az Abtv. 27. § (2) bekezdése a) pontja alapján, az érintettség megállapítható.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában – figyelemmel a 3303/2020. (VII. 24.) AB határozatba foglaltakra (Indokolás [38]–[40]) – az elbírálás a közhatalmi jogkörben eljáró indítványozó esetében sem ütközik akadályba. Ezért indítványozó az alkotmányjogi panasz befogadhatósága tekintetében előadja, hogy az Abtv. 27. § (3) bekezdés tekintetében a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog megilleti az indítványozót, tekintettel arra, hogy az nem kizárólag természetes személyeket megillető alapjog, továbbá, hogy a fegyverek egyenlőségének jegyében a bírósági peres eljárás során, mint peres fél, nem gyakorolja közhatalmi jogosultságait, a perben a felperesekkel egyenlő jogkörökkel vesz részt, az igazságszolgáltatási hatalmi ág alá tartozó eljárásban.

3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alkotmányjogi panasz két okból nyújtható be: **(I)** egyrészt, ha a támadott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, **(II)** másrészt, ha hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozták.

I. Az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme

Alkotmánybíróság az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozással az alkotmányjogi panaszt **(i)** a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy **(ii)** alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.

Ad (i) a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség: Az ésszerű idő követelményét a Kúria nem az Alkotmánybíróság döntése szerint értelmezte

Alábbiakban bemutatjuk, hogy Kúria panaszolt Kfv.IV.37.759/2021/9. sz. döntése sértette indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát. Az Alkotmánybíróság 23/2018. (XII. 28.) számú AB határozata alapján a tisztességes eljáráshoz való jog megilleti a közhatalmat gyakorló állami szerveket is. Az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak, amelyből az eljáró bíróságra nézve a kötelezettség háramlik, hogy az alkalmazandó jogszabályt többek között az Alaptörvénnyel összhangban értelmezze. Panaszos szerint a Kúria megsértette az Alaptörvénnyel összhangban való értelmezés követelményét, amikor figyelmen kívül hagyta az Alkotmánybíróság döntését.

Az Abtv. 39. §-a értelmében az Alkotmánybíróság döntései mindenkire nézve kötelezőek. A joggyakorlat értelmében pedig az Alkotmánybíróság döntése alatt annak indokolását is érteni kell. Az EBH2016.K.18 (Kúria Kfv.III.37.363/2015/7. számú döntése alapján) kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság döntései, azaz a határozatok és végzések és azok indokolása is erga omnes hatályuknál fogva a Kúriára és az eljáró bíróságokra is kötelező erővel bírnak. A BH2011.118. számú eseti döntésben is rámutatott a Kúria, hogy az alkotmánybírósági határozatok az alkotmányosság érvelés tekintetében kötelezőek.

A jogszabályok értelmezését az Alaptörvény 28. cikkében meghatározottak szerint kell elvégezni. A jogszabályok Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezése a jogszabályok AB által feltárt alkotmánykonform tartalma szerinti értelmezést és annak Abtv. 39. § szerinti betartását jelenti.

Az Alkotmánybíróság versenyfelügyeleti ügyintézési idővel kapcsolatos gyakorlata szerint:

1. „a Tprv. 63. §-ában rögzített ügyintézési határidő **nem tekinthető anyagi jogi határidőnek**, ily módon nem vonatkozatható rá az indítványozó által hivatkozott, az Alkotmánybíróság 5/2017. (III. 10.) AB határozatában megállapított alkotmányos követelmény.”¹
2. az Alkotmánybíróság 3458/2020. (XII. 14.) számú végzésében később versenyügyekben is kifejezetten a **25/2020. (XII. 2.) határozata relevanciáját** erősítette meg és mindezt később is fenntartotta.²

A 25/2020. (XII. 2.) AB határozat értelmében a határidő túllépés ésszerű idő fényében való megítélése kapcsán jelentősége van az ügy összetettségének, a túllépés mértékének és a határidő-hosszabbítás jellemzőinek.³ A konkrét ügyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy „terjedelmes jegyzőkönyv alapján hozták a szintén terjedelmes elsőfokú határozatot, amelyben számos gazdasági eseményt, kapcsolódó vizsgálati anyagot, szerződést, nyilatkozatot és tanúvallomást értékelték adójogi szempontból. A kiszámíthatóság követelményével összefüggésben hangsúlyozandó, amit az ellenőrzést lezáró jegyzőkönyv III. fejezete tartalmazott, továbbá az, hogy az indítványozó ügyében az észrevétel értékelése érdekében, szabályszerűen indokolva hosszabbították meg a határozathozatali határidőt.”⁴ Mindezekre figyelemmel a meghosszabbított határidő 10 %-át kitevő túllépést az Alkotmánybíróság nem tekintette ésszerűtlennek.

A Kúria panaszoltKfv.IV.37.759/2021/9. sz. döntése a fogyasztóvédelmi ügytípusban a Tprv. 63. § (8) bekezdés szerint be nem számítandó időtartamok figyelmen kívül hagyásával a Tprv. 63. § (2) bekezdés a) pontja és (9) bekezdés a) pontja szerinti 7 hónapos határidőt alapul véve állapította meg, hogy az egyébként Kúriai felülvizsgálatra tekintettel felfüggesztett és így 1188 napig tartó versenyfelügyeleti eljárás azért sértette az ésszerű időt, mert az olyan dinamikus piacon, mint a mobil piac ezen időszak alatt elvész a döntés preventív jellege, ezért ezt a körülményt bírságsökkentésként kell figyelembe venni. Ez az érvelés azonban semmilyen módon nem követi az Alkotmánybíróság 3458/2020. (XII. 14.) számú végzésében versenyügyekben is alkalmazni rendelt 25/2020. (XII. 2.) határozat értékelési szempontrendszerét. Az ésszerű idő megtartottsága szempontjából az ügy komplexitásának, a hatóság cselekvőségének, a döntés előreláthatóságának van jelentősége a 25/2020. (XII. 2.) AB határozat fényében.

A panaszolt döntés alapját képező eljárás során ráadásul nem volt kimutatható olyan időtartam, mely során a panaszos inaktivitása megállapítható lett volna.

¹3270/2018. (VII. 20.) AB végzés 31.

²Lásd: 2021. október 5-én kelt 3433/2021. (X. 25.) AB végzés, 20. Ebben a döntésben ismét megjelenik az a korábbi hivatkozás, hogy a versenyfelügyeleti eljárások határideje nem anyagi jogi természetű.

³25/2020. (XII. 2.) AB határozat, 74.

⁴25/2020. (XII. 2.) AB határozat, 79.

A Kúria annak vizsgálata nélkül mondta ki azt, hogy az eljárás elhúzódása indokolttá teszi, hogy azt bírságcsökkentő tényezőként vegye figyelembe alperes, hogy a tényállás feltárásának fessségét vizsgálta volna, annak körben bármilyen megállapítást tett volna. Ezen túlmenően az eljárás jogszerű felfüggesztése (amelyet jelen ügyben a Kúria külön is vizsgált) nem tekinthető vétkes inaktivitásnak, ezért azt ésszerű idő megtartottsága szempontjából megfelelően értékelni lett volna szükséges. A Kúria továbbá figyelmen kívül hagyta az ügy komplexitásának vizsgálatát. Dinamikus piacokat érintő ügyekben is folyhatnak komplex vizsgálatok és ezt a tényt az ésszerű idő értékelésekor is figyelembe kell venni. Az eljárás hosszának megítélése során ugyanis a jogkérdések mibenléte, azok összetettsége, a GVH által feldolgozandó anyagok, információk mennyisége, valamint az eljárás alá vont vállalkozás válaszadási hajlandósága, annak részletessége (szükséges-e visszakerdezés vagy a vállalkozás minden részletre kiterjedő választ adott a vizsgálat által feltett kérdésekre) mind olyan meghatározó tényezők, melyek vizsgálata elengedhetetlenül szükséges egy eljárási határidő hosszának megítélése körében. Ennek eredménye pedig rendszerszinten is hatással lehet a GVH eljárásaira, hiszen ha általánosságban, az ügy egyedi jellegének figyelmen kívül hagyásával kerül megítélésre az ésszerű határidő kérdése, úgy vagy alperes tényállás feltárási kötelezettségének teljesítése, vagy szankcionálási jogköre kerül veszélybe. (erről részletesen lásd a II. pont alatti panaszlelem alátámasztását)

Kifogásolható, hogy a Kúria úgy utal az időmúlással összefüggésben a bírságolás preventív hatásának elenyészésre, hogy közben a közigazgatási bírósági felülvizsgálat 742 napig tartott! A panaszos álláspontja szerint a bírósági felülvizsgálat elhúzódásának és ezáltal az ésszerű idő követelményének bíróság általi megsértésének következményeit a Kúria nem terhelheti a közigazgatási szervre. Az EJEK joggyakorlata alapján az eljárás elhúzódása szerint az eljárás elhúzódása esetén hatékony orvoslást kell a bíróságnak biztosítani (*effectiveremedy*).⁵ Álláspontunk szerint a felülvizsgálati bíróságok, amennyiben maguk is megsértik az ésszerű idő követelményét, akkor kötelesek ezt a tényt figyelembe venni!

Ad (ii) alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A kérdés alkotmányjogi jelentősége két okból áll fenn:

1. Jogértelmezési káosz az Ab döntései nyomán a közigazgatási bíróságok gyakorlatában, amelyet az Alkotmánybíróságnak kell eloszlatnia

A határidők megtartottságával kapcsolatosan évtizedekig a magyar közigazgatási felső bírósági gyakorlatban kiszámíthatóság uralkodott, amely szerint az eljárási jellegű határidők megsértése esetén a határozat hatályon kívül helyezésének van helye, ha az az ügy érdemére kihatott, ellenkező esetben arra még enyhítő körülményként sem lehetett hivatkozni.⁶ Ezt a következetes gyakorlatot törte meg az 5/2017. (III. 10.) AB határozat, mely környezetvédelmi hatósági ügy kapcsán született, és melyben az Alkotmánybíróság egy teljesen banális anyagi jogi határidőt érintő – valójában jogszabályértelmezési kérdésben – foglalt állást anélkül, hogy az anyagi jogi határidő jellegét akár csak egy szóval említette volna.

⁵ECtHR No 30210/96 *Kudla v Poland*, 156 and 157.

⁶KfV.II.37.672/2015/28. számú 2016 április 6.-i ítélet a Vj-69/2008 ún. malmi kartell ügyben 112. pont

Egyrésztől értjük, hiszen ez valójában bírói jogértelmezési kérdés, amelyre az Ab szerint saját hatásköre nem terjed ki, másfelől viszont ennek az ésszerű idő követelménynek a megtartottságával kapcsolatban versenyügyekben az lett a következménye, hogy az ezt követő (és nehezen kibogozható) Alkotmánybírósági korrekciók nyomán közigazgatási bíróságok teljesen széttartó gyakorlatot folytatnak:

1. 3270/2018. (VII. 20.) AB végzés kimondta, hogy „a *Tpnt. 63. §-ában rögzített ügyintézési határidő **nem tekinthető anyagi jogi határidőnek**, ily módon nem vonatkoztatható rá az indítványozó által hivatkozott, az Alkotmánybíróság 5/2017. (III. 10.) AB határozatában megállapított alkotmányos követelmény*
2. Ezt követően a Kúria az ún. *ólom akkumulátor kartell* ügyben 2019. decemberében hozott ítéletében⁷ a 17/2019. (V. 30.) AB határozatot tekintette irányadónak, ugyanakkor abból azt a következtetést vonta le, hogy a GVH – amennyiben az eljárási határidőt elmulasztja meghosszabbítani – a lejárt ügyintézési határidőt követően szankciót már nem alkalmazhat, mert álláspontja szerint a GVH a versenyfelügyeleti eljárást nem kizárólag a szankcionálás érdekében folytatja. A Kúria úgy állapította meg a GVH terhére az ésszerű idő követelményének a megsértését, hogy közben a GVH döntésének bírósági felülvizsgálata akkor már 3 év 3 hónapjatartott, hosszabb ideje, mint a versenyfelügyeleti eljárás (ami 1 év 5 hónapig tartott).
3. A Kúria 2019. decemberi ítéletét követően eltérő Kúriai tanácsok a megelőző gyakorlatot vitték tovább versenyügyekben az ésszerű idő követelményével kapcsolatban, és helyesen nem vették figyelembe a 17/2019. (V. 30.) AB határozat követelményeit:
 - a. Egy hónappal később 2020. januárjában a Kúria egy másik tanácsa a korábbi Kúriai megközelítéssel összhangban kimondta, hogy „*Az időmúlás önmagában nem ad alapot enyhébb szankció alkalmazására, kivéve, ha a jogsértés elkövetésétől eltelt hosszabb idő következtében olyan körülmény (pl.: bizonyítás ellehetetlenülése) merült fel, melyet kompenzálni kell a jogsértés elkövető védekezéséhez fűződő jogainak megóvása érdekében.*”⁸
 - b. 2020. szeptemberében a Kúria egy másik tanácsa szintén nem követte a Kúria 2019. decemberében hozott ítéletét, mikor kimondta, hogy „*amennyiben az alperesi határidő túllépés megállapítható is lett volna, a felperes nem bizonyított olyan konkrét, ügyféli jogait alapvetően sértő alperesi cselekményt, amely a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmét igazolta volna.*”⁹ A Kúria 2020. szeptemberi ítélete teljesen világosan rögzíti, hogy a tisztességes eljárás szempontjából az ésszerű időn belüli döntésnek van jelentősége, amelynek megtartottságát esetről-estére kell értékelni az „*az ügy összetettsége, a felperes és a hatáskörrel rendelkező hatóság viselkedése alapján.*”¹⁰ Azt is világosan rögzítette a Kúria, hogy az alperesi hatóságnak mindaddig nem kell az ügyintézési határidő megtartottságát bizonyítani, amíg felperes „*ezen összefüggéseket*

⁷ Kúria Kf.II.37.959/2018/14. 2019. december 4.-i ítélet (VI/2/2015. sz. ún. *ólom akkumulátoros* ügy).

⁸ Kúria Kfv.IV.37.774/2018/13. sz. ítélete

⁹ Kf.IV. 38.020/2019/9., 2020. szeptember 29., 32.

¹⁰ Kf.IV. 38.020/2019/9., 2020. szeptember 29., 33.

nem mutatta be, konkrét jogsérelmet az ügyintézési határidő esetleges túllépésével összefüggésben nem igazolt.”¹¹

4. Az Alkotmánybíróság az ún. *ólom akkumulátor kartell* ügyben hozott Kúriai ítélettel szemben benyújtott alkotmányjogi panaszt elutasító 3458/2020. (XII. 14.) számú végzésében versenyügyekben is kifejezetten 25/2020. (XII. 2.) határozata relevanciáját erősítette meg és mindezt később is fenntartotta.¹²
5. Mindezek után a Kúria azon tanácsa, amely a 2019. decemberi ítéletet hozta, 2021. május 5-én kelt Kfv.II.37.055/2021/8. sz. ítéletében úgy hivatkozik a 2019. decemberi ítéletére és az abban felhívott 17/2019. (V. 30.) AB határozatra, hogy azt követően versenyügyekben az Alkotmánybíróság 3458/2020. (XII. 14.) AB végzése 25/2020. (XII. 2.) AB határozat relevanciáját ismerte el, melynek értelmében az eljárási határidő túllépése minden további mérlegelés nélkül nem vezethet a szankció alkalmazásának kizárásához.
6. Az Alkotmánybíróság ezen 5. pont szerinti Kúriai ítélettel szemben benyújtott alkotmányjogi panaszt elutasító 3433/2021. (X. 25.) AB végzésében újfent megerősítette a 3458/2020. (XII. 14.) AB végzésben kimondottakat: *„Adóügyet érintően az Alkotmánybíróság a közelmúltban azt állapította meg, hogy az adóbírság kiszabása nem alaptörvény-ellenes pusztán az eljárási határidő megsértése miatt, mivel a törvény szerinti eljárási határidő nem azonosítható mechanikusan az alapjog szerinti ésszerű határidővel.”¹³*
7. A Kúria 2021. márciusi részítélete¹⁴ a GVH alkotmányjogi panasz tárgyában hozott 3458/2020. (XII. 14.) AB végzése alapján versenyügyekben, a határidő túllépés esetében kifejezetten a 25/2020. (XII. 2.) AB határozatában foglaltak relevanciáját ismeri el, igaz továbbra is a Kúria 2019. decemberi ólomakkumulátor ügyben hozott ítélete fényében, amely fentiek szerint képtelenség, hiszen az abban hivatkozott és annak kereteket adó 17/2019. (V. 30.) AB határozatot éppen a 25/2020. (XII. 2.) AB határozat haladta meg.¹⁵
8. A divergáló joggyakorlatot támasztja alá a Fővárosi törvényszék 2021. december 7-én kelt 105.K.701.096/2020/104. számú ítélete, amely egy 540 napos nettó ügyintézési idejű kartell eljárásban az ügyintézési határidő 17 nappal történő túllépése kapcsán írta elő a GVH részére, hogy ezt a túllépést bírságcsökkentésként figyelembe kell venni, ami ellentétes a 25/2020 (XII. 2.) AB határozat azon megállapításával, hogy egy 10%-ot nem meghaladó határidőtúllépés alapvetően nem sérti az ésszerű határidőben történő ügyintézéshez való jogot.

¹¹Kf.IV. 38.020/2019/9., 2020. szeptember 29., 33.

¹²Lásd: 2021. október 5-én kelt 3433/2021. (X. 25.) AB végzés, 20. Ebben a döntésben ismét megjelenik az a korábbi hivatkozás, hogy a versenyfelügyeleti eljárások határideje nem anyagi jogi természetű.

¹³3458/2020. (XII. 14.) AB végzés, 14.

¹⁴Kf.VI.39.085/2021/5., 32.

¹⁵A17/2019. (V. 30.) AB határozat az utóellenőrzési határidőt tartalmában lényegében anyagi jogi határidővé tette a magas szintű alkotmányos tartalma miatt, a 25/2020. (XII. 2.) AB határozatban ennek már nyoma sincs bár a különvélemények utalnak arra, hogy ezt a vonalat tovább kellett volna vinni. Az Alkotmánybíróság a 25/2020. (XII. 2.) AB határozatában az utóellenőrzési határidőt már egyszerűen csak eljárási határidőnek tekinti, melynek *„elmulasztása nem jár együtt automatikusan a határozathozatali lehetőség elenyészésével. Az ésszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jog azonban ezt is keretek közé szorítja.”* 60. pont

9. Ezzel gyökeresen ellentétes tartalmú döntést hozott a Fővárosi Törvényszék 2022. február 24. napján 105.K.704.462/2021/14. számú ítéletében, amelyben egy szintén kartell ügyben történt 129 napos határidőtúllépést nem tekintett olyannak, ami sértette volna a felperesek ésszerű ügyintézési időhöz fűződő jogát, mivel, (...) *figyelemmel arra, hogy a Tptv. az eljárás határidejének maximumát abszolút módon nem határozza meg – mindez az ügyintézési határidőbe a Tptv. 63.§ (4) bekezdése alapján be nem számító eljárási cselekményekre, az eljárásba bevont vállalkozások és bizonyítási eszközök számosságára, végső soron az ügy összetettségére tekintettel önmagában nem sértette az ésszerű határidőn belüli eljárás követelményét*¹⁶ valamint felperesek nem tudtak érdeksérelmet bizonyítani, amit alperesnek bírságkiszabást mellőző vagy mérséklő tényként kötelezően figyelembe kellett volna vennie.

2. Az Alkotmánybíróság versenyügyekben irányadó 25/2020. (XII. 2.) AB határozata létrehozta az ésszerű idő megsértésnek olyan harmadik kategóriáját, amely az aktuális szabályozás fényében teljesen értelmezhetetlen és zavart okoz a joggyakorlatban

Az Alkotmánybíróság 25/2020. (XII. 2.) AB határozata szerint az adóhatóság az adózónak okozott sérelemmel arányos mértékben mérsékelni köteles az adóbírság mértékét vagy akár mellőzheti is annak kiszabását, ha az adózó előadásai alapján arra a következtetésre jut, hogy az adózó jelentős sérelmet szenvedett el a határozathozatal elhúzódása miatt.¹⁷ A 17/2019. (V. 30.) AB határozat nem zárja ki, hogy az ésszerű idő megsértése következtében az egész adóigazgatási eljárás (benne a be nem fizetett adóval és pótlékával) megdőljön, de ez ott, és a 25/2020. (XII. 2.) AB határozatban is homályban maradt azzal, hogy az Alkotmánybíróság jelentős sérelemnél is csak a bírság elhagyását említi, de a 17/2019. (V. 30.) AB határozat szerint továbbra is vizsgálendő, hogy *„lehetetlenné vált-e vagy jelentősen elnehezült-e az adózó számára a nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jog gyakorlása az adóhatóság működési körében bekövetkező okokra visszavezethető módon.”*¹⁸ Ezzel pedig előállt az a zavaros helyzet, amely most a GVH Alaptörvénybe foglalt hatáskörét sérti és hazai versennyel kapcsolatos közérdek érvényesítés súlyos zavarát is okozza:

- a) egyrészt ugyanis úgy tűnik az Alkotmánybíróság továbbra is érvényesnek gondolja azt az évtizedes közigazgatási bírósági gyakorlatot, amelynek értelmében az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértésnél a közigazgatási döntés hatályon kívül helyezésének van helye
- b) emellett létrehozta az ügyfélnek sérelmet nem okozó, de ésszerűtlen idő követelményét sértő határidő túllépés esetére – összhangban a versenyügyekben is követett Európai Bírósági gyakorlattal¹⁹ – bírság csökkentést
- c) viszont a 25/2020. (XII. 2.) AB határozattal²⁰ bevezetett **egy harmadik esetet**: amikor az ésszerű idő olyan sérelmet okozott, amely nem hatott ki az ügy érdemére, viszont a

¹⁶Törvényszék 2022. február 24. napján kelt 105.K.704.462/2021/14. számú ítélet 49. pont

¹⁷25/2020. (XII. 2.) AB határozat, 67.

¹⁸17/2019. (V. 30.) AB határozat, 105.

¹⁹Törvényszék, T-389/10. sz. ügy, (SLM et Ori Martin SA kontra Bizottság), ECLI:EU:C:2011:816., 299.

²⁰25/2020. (XII. 2.) AB határozat, 67.

bírságot teljesen „lenullázza”. Ez előző két kategória fényében ennek a harmadiknak léte teljesen értelmetlen amire már az is utal, hogy az Alkotmánybíróság olyan egész ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabássértéseket említ példának, mint a nyilatkozattételi vagy védekezési jog, amely az Ab által is elfogadott évtizedes gyakorlat alapján hatályon kívül helyezési és nem bírságot elenyészési kérdés. Láthatóan a helyzettel az alsóbb fokú bíróságok nem tudnak mit kezdeni:

- A Fővárosi Törvényszék, a Kúria 2021. márciusi részítélete²¹ alapján kellett megítélje az adott versenyfelügyeleti eljárásban megvalósult majdnem egy éves határidő túllépést.²²Egyrészt a védekezéshez fűződő jog érdemi sérelmének tekintette, hogy a 2015-ben indult eljáráshoz szükséges üzleti iratok 2018-ra felperesnél már nem voltak meg. (Most tekintsünk el attól, hogy az európai gyakorlat szerint a gazdálkodó szervezetek kötelesek a tevékenységük nyomon-követhetőségét lehetővé tevő tényezők könyveikben és archivált irataikban történő gondos megőrzéséről gondoskodni, többek között annak érdekében, hogy esetleges bírósági vagy közigazgatási eljárások esetében a szükséges bizonyítékok a rendelkezésükre álljanak.)²³ Ezen túlmenően a Fővárosi Törvényszék annak is jelentőséget tulajdonított, hogy időközben a felperesek egy potenciális tanúja elhunyt, (szintén tekintsünk el attól, hogy az európai gyakorlat szerint az ilyen szóbeli bizonyítékok csak csekély szerepet játszanak a versenyfelügyeleti eljárásban, melynél fogva az nem lett volna alkalmas a terhelő bizonyítékok hatékony megcáfolására, ezáltal pedig az ellehetetlenülésre hivatkozás nem állja meg a helyét).²⁴ Mindezek alapján a Fővárosi Törvényszék a feleknek érdeksérelmet okozó ésszerű idő megsértése miatt a bírság és nem a határozat hatályon kívül helyezése mellett döntött. Egyrészt nem világos, hogy az ésszerű idő megsértése ilyen komolyan kihatott az ügy érdemére, akkor az miért nem eredményezte az egész határozat hatályon kívül helyezését miért csak a bírságot elenyészését. Másrészt a panaszosnak súlyos aggályai vannak azzal kapcsolatban, hogy ezen alsóbb fokú bírósági gyakorlat alapján az Ab által létrehozott harmadik kategória valójában az európai gyakorlat alapján el nem ismerhető látszólagos érdeksérelmek orvoslását szolgálja! Ez azonban súlyosan sérti a versenyhez fűződő közérdek magyarországi érvényesítését, amelyről részletesen lsd. a II. pont alatti panaszkezelés teljesülésének kifejtését.

²¹Kf.VI.39.085/2021/5., 32.

²²104.K.702.939/2021/10.

²³Törvényszék, T-240/07. sz. ügy, (Heineken Nederland BV és Heineken NV kontra Európai Bizottság), ECLI:EU:T:2011:284., 301.

²⁴Törvényszék, T-47/10. sz. ügy, (Akzo Nobel és társai kontra Bizottság), ECLI:EU:T:2015:506., 315-317.

- Ezen túlmenően panaszosnak szabályozási koncepció szempontjából is aggályai vannak az Ab által létrehozott harmadik kategória kapcsán. A bírságot elvülése ugyanis szabályozási kérdés és ilyen szabályozás a versenyfelügyeleti bíróság esetében a hatályos magyar versenyjogban nincs, bár az Ákr. 103. § (4) bekezdése (amelyet a Tpv. kizár) vagy az Európai Bizottság, mint versenyhatóság esetében alkalmazandó 1/2003/EK rendelet 25. cikke ismeri. Ilyen szabályozás hiányában azonban ennek a koncepciónak az alkalmazása oda vezet, mint ami most a Fővárosi Törvényszék döntéséből kiviláglik: látszólagos érdeksérelmek orvoslására ésszerű idő sérelem esetén! Ez azonban a bizonyítási szint erodálásához és aszimmetriájához vezet, mert míg a közérdek érvényesítés tekintetében a GVH-nak magas sztenderdeknek kell megfelelnie,²⁵ addig a közérdeket sértők első ránézésre komolynak tűnő valójában azonban nem releváns érvekre hivatkozással is mentesülhetnek a teljes bíróság következményei alól. Ezt a kérdést a GVH megpróbálta felülvizsgálat keretében a Kúria elé tárni, aki azonban ezt felülmérlegelésnek gondolta.²⁶ Ez azonban nem a tények alsóbb fokú bíróság által végzett közvetlen értékelésnek az eredménye, hanem annak jogkérdése, hogy a hatályos szabályozási koncepció fényében jogilag fenntartható-e a fentiek szerinti „középső” kategória.

Fentiekkel összefüggésben panaszos határozott véleménye, hogy az Alkotmánybíróságnak szakítania kell az eddigi gyakorlatával, amely a panaszos jelzéseit pusztán jogértelmezési kérdésnek tekinti, egyrészt mert a kialakult divergáló közigazgatási bírósági gyakorlat az ésszerű idő követelménye kapcsán az Alkotmánybíróság döntéseire vezethető vissza, másodszor mindez a jogállam szempontjából aggasztó módon felvetné azt a kérdést, hogy az Alkotmánybíróság a saját döntéseit sem kívánja az Alaptörvény 28. cikke szellemében számon kérni az Abtv. 39. §-ra is figyelemmel és ezért az Alkotmánybíróság döntéseinek figyelmen kívül hagyása nem jár alkotmányos következménnyel, továbbá olyan „chillingeffect”-el jár, amely elrettentheti a további a panaszosokat a magyar Alkotmánybírósághoz fordulástól ebben a körben.

II. Az indítványozó hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozták

Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont második fordulatra alapított panaszkezelés tekintetében az Abtv. 55. § (4a) bekezdésére, mint speciális befogadhatósági feltételre is figyelemmel kell lenni, amely szerint közhatalmat gyakorló indítványozó hatásköre korlátozását kifogásoló indítványának érdemi elbírálására csak akkor kerül sor, ha a támadott döntés az indítványozó a) működésének súlyos zavarát eredményezi, vagy b) valamely, Alaptörvényben foglalt hatáskörét sérti.

²⁵Isd. Tóth András: A versenyügyek hozzájárulása a magyar közigazgatási bíráskodás fejlesztéséhez, *Jogtudományi Közöny*, 2021. július-augusztus, 319-325.

²⁶Kfv.III.37.053/2022/2., 43.

Ad a) A panaszolt döntés a GVH működésének súlyos zavarát eredményezi

Fentiek során részletesen bemutattuk, hogy az Ab döntése nyomán milyen széttartó gyakorlat alakult ki a közigazgatási bíróságok előtt a versenyügyeket érintő ésszerű idő követelményének megtartottsága kapcsán. Jelen panaszolt ítélet ebbe a sorba illeszkedik, melynek nyomán most már **határidő túllépés és az ésszerű ügyintézési időhöz fűződő alkotmányos jog sérelmére történő hivatkozással 23 milliárd forint összegű bírság áll ezzel összefüggésben bírósági felülvizsgálat alatt!** Ez a versenyhatóság folyamatban levő ügyeinek gyakorlatilag az egészét lefedi. Mivel az Alkotmánybíróság határozatai nyomán a bíróságok jogértelmezése az ésszerű idő kapcsán kiszámíthatatlan, a jogbiztonság érdekében szükséges, hogy az Alkotmánybíróság az ésszerű határidőben történő jog sérelme kapcsán a joggyakorlat részére iránymutatást adjon.

Amennyiben a Kúria ítéletében nem követi a 25/2020 (XII. 2.) AB határozottakban foglaltakat akkor, amikor ítéletében úgy állapítja meg az ésszerű határidőben történő ügyintézési jog sérelmét, hogy az AB határozatban foglalt kritériumokat egyáltalán nem vizsgálja, az azzal eredménnyel jár, hogy a versennyel kapcsolatos közérdek érvényesítése Magyarországon súlyosan korlátozódik, hiszen a **GVH Ab gyakorlat szerinti alkotmányos védelemben részesített bírságai az ehhez kapcsolódó intézményvédelmi feladatot nem tudják ellátni.**²⁷

A fentiek fényében az indítványozó működését súlyosan veszélyeztető, továbbá alapjogsértő a Kúria ítélete, melyben a részletes és egyedi vizsgálatot mellőzve, pusztán a dinamikus piacra alapozva értelmezte megszorító módon az ügyintézési idő ésszerűségét. Mindezt úgy, hogy a törvényi határidőn belül, annak megtartása mellett kezeli megszorító módon az eljárási időtartam ésszerűségét!

Ad b) A panaszolt döntés a GVH Alaptörvénybe foglalt hatáskörét sérti

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az Alaptörvény M. cikk (2) bekezdésébe foglalt tisztességes gazdasági verseny feltételeinek biztosítása az állam kötelezettsége.²⁸ Az Alkotmánybíróság szerint: *„Az intézményvédelmi kötelezettség körében eljáró jogalkotó külön törvényben ezt a feladatot a kormánytól független Gazdasági Versenyhivatal kizárólagos hatáskörébe és illetékességébe utalta, és annak eljárásában, a versenyfelügyeleti eljárásban részére önálló eszközöket biztosított.”*²⁹ Az Alkotmánybíróság a 183/2010. (X. 28.) határozatában kiemelte, hogy *„A GVH ugyan nem az Alkotmányban szabályozott állami szerv, de sajátos jogállásának alkotmányos garanciális szerepe van. (...) A GVH államszervezetben betöltött szerepe az Alkotmányban foglalt gazdasági versenyszabadság védelmében nyilvánul meg.”* Az 5/2021. (II.9.) határozata szerint mivel az Alaptörvény elfogadásakor már a GVH hatásköreit megalapozó tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény hatályban volt, ezért *„az M) cikk (2) bekezdése szerinti alaptörvényi kötelezettség értelmezésekor a Tptn. ezen rendelkezéseinek tartalma is figyelembe vehető.”*

²⁷ lsd. 30/2014 (IX.30.) AB határozat, 105. pont

²⁸ 30/2014 (IX.30.) AB határozat, 105. pont

²⁹ 30/2014 (IX.30.) AB határozat, 29. pont

Az indítványozó hatáskörével az állam az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének tesz eleget, mely szerint Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. „*Ennek a célnak a megvalósítása egyaránt kiterjed a tisztességtelen verseny miatt hátrányt szenvedő magánjogi jogalanyok (versenytársak, fogyasztók) egyéni igényérvényesítésének szabályozására, és az egyéni jogséremléken túlmutató, a tisztességes verseny mint általános közérdek védelme érdekében a GVH eljárási jogosítványainak megteremtésére is. Ez utóbbi keretében illeszkedik a GVH bírságolási jogosítványa, melynek célja – a fent már kifejtettek szerint – egyrészt a jogsértő vállalkozások „büntetése” a kartelltilalom megsértése miatt, másrészt ezen és más vállalkozások elrettentése általánosságban a tisztességes versenyre épülő gazdasági rend működési elvét sértő (adott esetben súlyos, akár nemzetgazdasági szinten kárt okozó) jogsértések elkövetésétől.*”³⁰

Amennyiben a Kúria ítéletében nem követi a 25/2020 (XII. 2.) AB határozottakban foglaltakat akkor, amikor ítéletében úgy állapítja meg az ésszerű határidőben történő ügyintézési jog sérelmét, hogy az AB határozatban foglalt kritériumokat egyáltalán nem vizsgálja, az azzal eredménnyel jár, hogy a versennyel kapcsolatos közérdek érvényesítése Magyarországon súlyosan korlátozódik, hiszen a **GVH Ab gyakorlat szerinti alkotmányos védelemben részesített bírságai az ehhez kapcsolódó intézményvédelmi feladatot nem tudják ellátni.**³¹

A fentiek fényében az indítványozó működését súlyosan veszélyeztető, továbbá alapjogsértő a Kúria ítélete, melyben a részletes és egyedi vizsgálatot mellőzve, pusztán a dinamikus piacra alapozva értelmezte megszorító módon az ügyintézési idő ésszerűségét. Mindezt úgy, hogy a törvényi határidőn belül, annak megtartása mellett kezeli megszorító módon az eljárási időtartam ésszerűségét!

Ráadásul az államhatalmi ágak elválasztása elve alapján is kifogásolható a bírságoláshoz fűződő preventív hatás időmúlással összhangban való bíróság általi értékelése, mert **annak kérdése, hogy egy bírságnak meddig van preventív hatása az az állam büntető igényének függvénye, az jogalkotási és azon belüli is elévülés-szabályozási kérdés.** Az államhatalmi ágak elválasztása persze nem panaszos alapjoga, de az Alkotmánybíróság feladata lenne éppen az, hogy az olyan rendszerszintű hibákat orvosolja függetlenül attól, hogy azt kitől észlelte, azáltal, hogy a jogszabályok Alaptörvény 28. cikk szerinti Alaptörvény-konform értelmezésén keresztül például az államhatalmi ágak elválasztásából fakadó követelményeket is érvényesíti. Ennek elmulasztása panaszos szerint formális Alkotmánybíráskodást eredményez. Panaszos már korábban is jelzett olyan közigazgatási bírói jogértelmezést, amely álláspontja szerint az Alaptörvény 28. cikk szerinti Alaptörvény-konform értelmezés követelményén keresztül az államhatalmi ágak elválasztásának elvét sérti.³²

³⁰30/2014 (IX.30.) AB határozat, 105. pont

³¹Isd. 30/2014 (IX.30.) AB határozat, 105. pont

³²3539/2021. (XII. 22.) AB

Az államhatalmi ágak elválasztásának elve ugyanis mind a jogirodalom,³³ mind a bírósági gyakorlat³⁴ alapján a közigazgatási bíráskodás alkotmányos alapja és rendeltetése a jogorvoslathoz fűződő jog biztosítása mellett, azzal egyenértékű követelmény, amelynek rendszer szintű biztosítéka az Alaptörvény 28. cikkének követelménye betartatásán keresztül végső soron az Alkotmánybíróság feladata.

4. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

- a) Az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.
- b) Indítványozó csatolja a GVH képviseletében eljáró Lomnici Ügyvédi Iroda, Dr. ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd meghatalmazását.
- c) Az indítványozó mellékeli az érintettséget alátámasztó dokumentumokat egyszerű másolatban.

Kelt: Budapest, 2022. április 14.

Gazdasági Versenyhivatal
képv.

Dr. ifj. Lomnici Zoltán
ügyvéd
Lomnici Ügyvédi Iroda

³³Dudás Dóra Virág – Kovács András: A közigazgatási bírósági felülvizsgálat bizonyítási-mérlegelési szabályai és terjedelme a tisztességes eljáráshoz való jog tükrében, *Jogtudományi Közlöny* 2018. 3. szám, 164.

³⁴Kfv.III.37.582/2016/16., 2016. december 13. (VJ/74-871/2011. sz. ún. végtörlesztő kartell) 130.